

Wéber

ORSZÁGOS BÁNYAMŰSZAKI
FŐFELÜGYELŐSÉG

B u d a p e s t

A b á n y a h a t ó s á g

Összeállította: Dr. Kovács Mihály
osztályvezető

1. A bányahatóság kialakulása, fejlődése.

A bányahatóság a bányaigazgatás egyik szerve. A mai bányahatóság történeti őseit a XIII-XIV. században a bányavárosokban és bányaközségekben kialakult bányamesteri intézményben kell keresni.

A bányamestert a városi /községi/ tanács választotta, de általában a kamara /a pénzügyi igazgatás állami szerve/ fizette. A bányamester adta ki a városi esküdtek bevonásával a bányászati jogositványokat és ellenőrizte a jogositványhoz fűződő kötelezettségek teljesítését. Rendelkezett az aknák összetalálkozása, a bányamunkák akadályozása, a biztonság veszélyeztetése, a károk fizetése és a munkaügyi viták ügyében. Elnöke volt a bányaszakértőkből alakított /bánya/ bíróságnak. A bányamester a bányaigazgatás helyi szerve, közérdekű felügyelet volt. Központi bányaigazgatásról ebben az időben még nem beszélhetünk.

A XVI. század elejétől megkezdődött a bányaigazgatás központosítása. A bányaigazgatás új szerveiként a vármegyei szervezettől független, a kamara irányítása alatt álló bányaigazgatóságokat /Erdélyben bányabíróságokat/ szerveztek. Feladatuk a különböző vitás ügyek eldöntése, valamint a bányaműveleteknek, az aranymosások és malmok termelésének, a műszaki berendezéseknek, a bányászok és aranymosók szakképzettségének ellenőrzése, továbbá - a királyi jövedelem növelése érdekében - tanácsadás az eredményesebb termelés eléréséhez.

A bányaigazgatás helyi szerve a bányamesteri in-

tézmény, formailag nem változott. Hatásköre azonban a központi befolyás hatására folyamatosan csökkent. Az 1573-ban kiadott Miksa-féle bányarendtartás ezt a folyamatot csak elősegítette. Az intézmény a XVII. század közepére önállóságát már teljesen elveszítette, feladatai többségét a bányaigazgatóságok vették át. Ez időben a bányamestert már nem a városi tanács választotta, hanem a kamaraispán nevezte ki.

II. József 1788-ban a bányaigazgatást is megreformálta. Bányahivatalokat szervezett, amelyeknek hatáskörébe bányaigazgatási, valamint a bányászat-tal kapcsolatos pénzügyi és igazságszolgáltatási teendők tartoztak. A bányahivatalok bányaigazgatási és pénzügyi szempontból a magyar udvari kamara, bíraskodás szempontjából az ország felső bíróságainak voltak alárendelve.

Az 1854-ben kihirdetett osztrák általános bányatörvény, amelyet hazánkban is bevezettek, alapvetően hatott ki a bányaigazgatás szervezetére. A törvény intézkedett a bányahatóságok megszervezéséről; elsőfoku szervekként a bányakapitányságokat /és bányabiztosságokat/, másodfoku szervként a főbányahatóságot nevezte meg. Bányakapitányságot szerveztek Budapest, Besztercebánya, Nagybánya, Oravica, Igló, Zalatna, Zágráb székhellyel. A főbányahatósági jogkört 1890-ig a Földművelés-, ipar- és kereskedelemügyi, 1890-1933 között a Pénzügy, 1933-1935 között a Kereskedelemügyi, 1935-től az Iparügyi Minisztérium látta el.

A törvény szerint "A bányahatóságok, a felügyelet folytán, tartoznak a bányatörvény által a bányavál-

lalatokra ruházott kötelezettségek teljesítése felett őrködni és mindazon esetekben fellépni, amelyekben a bányaművelés fenntartása, vagy annak a köztekintetekbeni viszonyai különös intézkedéseket kívánnak".

A bányahatóság a felügyelet folytán igazgatási és rendészeti feladatokat látott el. /: A bányabíráskodás a törvény~~szé~~kek hatáskörébe került, a bányatulajdonos üzemi és gazdasági viszonyaiba a bányahatóságnak beleszólási joga nem maradt.:/

A bányahatóságok igazgatási feladatai között a kutatási és bányaművelési jogositványok /bányatelek, stb./ megállapítását, a bányatársulatok alakításával kapcsolatos hatósági feladatokat, a bányailletékek és szénjogi illetékek előírását és nyilvántartását, a bányatérképek feletti felügyeletet, a bányászati statisztikák vezetését, a munkások bérviszonyainak és a társládák kezelési módjának vizsgálatát kell említeni.

A bányahatóságok feladatainak másik csoportját a rendészeti feladatok tették ki. Ezek: biztonsági szabályok kiadása, a biztonsági követelmények, a bányatörvény és végrehajtási szabálya, valamint a munkásvédelmi törvények és rendelkezések megtartásának ellenőrzése, a súlyos /halálos/ balesetek és üzemzavarok vizsgálata, fontosabb gépi berendezések és robbantó anyagok engedélyezése.

A törvény a bányahatóságok számára a bányatörvény áthágásainak szankcionálására birságolási jogot, illetve egyéb szankciók alkalmazásának lehető-

ségét is biztosította.

A bányahatóságok felügyelete csak az un. fenn-tartott ásványi nyersanyagok /érc, kén, timsó, konyhasó, gálic, perlit, bauxit, kő- és barnaszenek, szénhidrogének/ bányászatára, valamint a kokszoló művekre, és a kohászatra terjedt ki.

A bányahatósági feladatok 1945-ig lényegében változatlanok maradtak. A szervezet annyiban változott, hogy az első világháborút követően négy bányakapitányságot szerveztek: Budapest, Miskolc, Salgótarján, Pécs székhellyel, majd Észak-Erdély és a Felvidék egy részének visszacsatolása után Kassán, Nagybányán és Marosvásárhelyt.

A felszabadulást követő időben, különösen a bányák állami kezelésbe vételét, majd az államosítást követően, a bányahatóságok előzőekben vázolt igazgatási feladatainak többsége fölöslegessé vált. A bányakapitányságokra gyakorlatilag csak a rendészeti feladatok ellátása maradt. A főbányahatóság /az Iparügyi Minisztérium Bányászati Közigazgatási Osztálya/ alapvető tevékenységét a bányászati termelés, különösen a széntermelés beindítása, a termelt szén szétosztása, a szénárak megállapítása, a bányászat anyagi és élelmiszerellátásának szervezése, a bértárgyalások folytatása, majd az állami kezelésbe vétellel, az államosítással összefüggő jogi és operatív feladatok képezték.

A bányászat állami irányításának kialakítása, valamint a szocialista bányavállalatok megalakulása után kérdésessé vált, hogy indokolt-e fenntartani a

megváltozott körülmények között a bányahatósági felügyeletet.

A Nehézipari Minisztérium - az Iparügyi Minisztérium jogutódja - 4730/1949./XI.22./eln.NIP.M. számú rendeletével a bányakapitányságokat megszüntette. Egyben úgy rendelkezett, hogy a bányakapitányságok rendészeti hatáskörében bányarendészeti felügyelőségek járjanak el. Bányarendészeti felügyelőség került megszervezésre Budapesten, Miskolcon, Salgótarjánban, Dorogon, Tatabányán, Ajkán, Pécsen, Várpalotán, és átmenetileg rövid időre Nagykanizsán és Ózdon. A bányarendészeti felügyelőségeket - a Bányarendészeti Osztály útján - rövid ideig a Nehézipari Minisztérium Bányászati Főosztálya, majd közvetlenül a nehézipari miniszter irányította.

1953. december 10-én a Nehézipari Minisztérium 471187/1953./NIM.É.19./ NIM számú utasításával a bányarendészeti felügyelőségeket bányaműszaki felügyelőségekké szervezte át. A várpalotai és ajkai felügyelőségből megalakult a veszprémi Kerületi Bányaműszaki Felügyelőség /a nagykanizsai és az ózdi bányarendészeti felügyelőség már korábban megszűnt/. Az átszervezés nemcsak a bányahatóság szerveinek elnevezés változását, hanem feladatainak bővülését is jelentette. Ez azt a felismerést tükrözte, hogy a bányászat viszonyait szabályozó rendelkezések, különösen az üzemek és a dolgozók biztonságát, a bányászat által érintett egyéb társadalmi érdekek védelmét, az ásványi nyersanyagok védelmét nem lehet kizárólag az érintett bányavállalatokra bízni. A bányahatóság feladata szükségszerűen tulnőtt a rendészeti feladatokon.

A 41/1955./VII.21./ Mt. számú rendelet a bányahatóságot 1955. február 1-én a Minisztertanács /Mt./ felügyelete alá helyezte. Meghatározta egyidejűleg az Országos Bányaműszaki Főfelügyelőség /OBF/ /a bányahatóság/ feladatát, hatáskörét és főbb eljárási szabályait. A Mt. a bányahatóságot szabályozatalkotási, ellenőrzési, vizsgálati, rendelkezési és bírságolási jogkörrel ruházta föl; felügyeletét kiterjesztette minden bányászati tevékenységre. A Mt. rendelete később alapul szolgált a bányatörvénynek a bányahatóságról szóló része kodifikációjához.

Az 1950-es évek második felére létrejöttek a bányászati viszonyok, a bányagazgatás törvényi szabályozásának politikai, gazdasági és társadalmi feltételei.

A bányászatról szóló 1960. évi III. tv. /Bt./ a már kialakult elvek figyelembevételével állapította meg a bányahatóság feladatát, hatáskörét, helyét az állami szervek rendszerében, valamint szervezetére és eljárására vonatkozó főbb követelményeket. A törvény - indokolása szerint - a bányahatóság helyzetének szilárd megalapozásával és jogkörének megfelelő megállapításával, intézményes biztosítékot kívánt teremteni ahhoz, hogy a törvényben foglalt szabályok, a biztonság és a gazdaságosság elve a bányák gyakorlati munkájában minél hatékonyabban megvalósuljanak.

2. A bányahatóság feladata.

A bányahatóság feladatát a Bt. a következőképpen

határozza meg: "A bányahatóság őrködik a dolgozók életére és testi épségére, egészségvédelmére, a biztonságos üzemvitelre, az ásványi nyersanyagkészlet és bányavagyon, valamint a felszín megóvására vonatkozó rendelkezések megtartása felett. A bányahatóság tevékenysége körében intézkedéseket tehet a bányászat által érintett egyéb társadalmi érdekek védelmére."

/A feladat - jogi szempontból - a szerv társadalmi rendeltetését fejezi ki. A feladat teljesítéséhez biztosított jogositványokat, jogi eszközöket, mint például az engedélyezés, az ellenőrzés, a bírságolás, stb. hatáskörnek nevezzük./

A feladatot meghatározó törvényi szöveggel kapcsolatban mindenek előtt arra kell rámutatni, hogy a szövegben szereplő "rendelkezések" szó alatt a Bt.-nek /jogszabálynak, szabványnak, határozatnak/ nemcsak valamely konkrét rendelkezését kell érteni, hanem azon rendelkezéseit is, amelyek általános elvet, követelményt fogalmaznak meg.

Az őrködés összefoglalóan a Bt. rendelkezéseinek, elveinek érvényrejuttatását jelenti a bányahatóság rendelkezésére bocsátott jogi eszközök, valamint nem jogi eszközök révén. Az őrködés fogalmát nem lehet leszűkíteni csak ellenőrzésre, még az ásványi nyersanyagkészletek vonatkozásában sem.

A bányahatóság feladata összetett. Munka- és egészségvédelmi, műszaki-biztonsági, környezetvédelmi és általános társadalmi, érdekvédelmi követelményeket fogalmaz meg. Nem szorul különösebb magya-

rázatra, hogy a feladat végrehajtása egyrészt bányászati iparáganként /felügyelet alatt álló tevékenységenként/, másrészt egy-egy iparágon belül időben és esetleg helyen is, eltérő bányahatósági tevékenységet /különböző jogi eszközök alkalmazását/igényel.

A feladat egyértelmű ismerete a bányahatósági dolgozók számára elengedhetetlen, mert a jogszabályok rendelkezéseit az egyedi esetekre úgy kell alkalmazni, hogy érvényre jusson a törvényben kifejezett, feladatként meghatározott állami cél. Különösen jelentős ez abban az esetben, amikor a jogszabály mérlegelési jogot, azaz döntési szabadságot biztosít a hatóság részére.

A feladat teljesítése mindenekelőtt a hatáskör célirányos gyakorlásával /a jogi eszközök megfelelő alkalmazásával/ valósul meg. A feladat teljesítését azonban hatékonyan elősegíthetik az ún. nem jogi eszközök is. Ezek között emlithető a szignalizáció, a bányahatóság szerveinek vezető, propaganda tevékenysége, utmutatók, tájékoztatók kiadása, a bányahatóság feladatával összefüggő mozgalmak szervezése, támogatása, stb.

3. Bányahatósági felügyelet.

A bányahatóság a bányatörvény alapján hatósági felügyeletet gyakorol

- a/ a földtani kutatás,
- b/ a bányavállalatok és más szervek bányászati tevékenysége,

- c/ a bányavállalatok melléktevékenysége,
- d/ a bányászati tevékenységgel kapcsolatos táj-
rendezési, újrahasznosítási tevékenység,
- e/ a mélységi vizek felszínrehozatala

felett.

A törvény felhatalmazta a Minisztertanácsot, hogy a bányahatóság felügyeletét kiterjessze egyéb tevékenységekre is, ha azt az ott alkalmazott technológiának a bányászattal való rokonsága, vagy a munkálatok fokozott veszélyessége indokolja. E felhatalmazás alapján a Mt. a bányahatóság felügye-
letét

a/ a 9/1961. /III.30./Korm. számú rendelettel ki-
terjesztette

- a bányavállalatok termeléssel közvetlenül kapcsolatos tevékenységére,
- a bányászati célt szolgáló kísérleti és vizsgáló tárókra, a tanbányákra, a laboratóriumokra, továbbá a bányabiztonsági és robbantás-technikai kutató tevékenységre, valamint a bánya-mentő szolgálatra,
- a bányászati szakmunkás és technikus képzésre,
- a kőolaj- és kőolajtermék távvezetésre,
- az ipari robbantóanyagokra /műszaki követelmény megállapítás/,
- a robbantási tevékenységre,
- az Országos Környezet- és Természetvédelmi Hivatal felkérése esetén a barlang-kutatásra és barlangfenntartásra,

b/ a 14/1969./III.28./ Korm.számú rendelettel
kiterjesztette

- a földalatti tárolóterekre,
- a propán-bután töltőtelepekre,
- a nem ásványi nyersanyagok kitermelésére irányuló, bányászati technológiával végzett földalatti tevékenységre /aknamélyítés, alagut és vágathajtás/,
- a felhagyott bányák nyitvamaradó térségeire;

c/ a 19/1973./VII.18./ Mt. számú rendelettel kiterjesztette az ipari robbantóanyagokra /gyártás, forgalombahozatal engedélyezése/.

A gázenergiáról szóló 1969. évi VII. tv. a bányahatóság felügyeletét tovább bővítette, kiterjesztve azt a gázelosztó vezetésekre.

A bányahatóság azon - lényegében nem bányászati - tevékenységek, létesítmények vonatkozásában, amelyekre a hatósági felügyeletét kiterjesztették, tevékenysége során értelemszerűen a Bt-ben meghatározott feladat megvalósulását segíti elő.

Abból a tényből azonban, hogy a bányahatóság felügyeletét valamely tevékenységre kiterjesztik, nem következik, hogy arra a Bt. anyagi jogi rendelkezéseit kellene alkalmazni. A Bt. ilyen rendelkezéseit e tevékenységek során csak akkor kell megtartani és megtartatni, ha azt jogszabály kifejezetten előírja.

4. A bányahatóság szervezete

A **bányahatóság** az Mt. felügyelete alatt működő államigazgatási szerv. Az OBF közvetlen felügyeletét a Mt. egyik elnökhelyettese látja el. A bányahatóság működéséhez szükséges költségek, valamint a tevékenységből folyó bevételek az állami költségvetésben – az Mt. költségvetésében – kerülnek megtervezésre.

A **bányahatóság** országos hatáskörű és egyben másodfoku szerve az OBF, elsőfoku területi szervei a KBF-ek. Mind az OBF, mind a KBF-ek önálló hatáskörű államigazgatási szervek, hatáskörüket csak a Mt. ~~vonhatja~~ el.

Az OBF

- a/ ellátja azokat a feladatokat, amelyek mint országos szervre hárulnak /jogszabályalkotás, a biztonsági helyzet általános elemzése, a Mt. és felettes állami társadalmi szervekkel való kapcsolattartás, nemzetközi kapcsolatok fejlesztése, stb./,
- b/ irányítja és ellenőrzi a KBF-eket, ellátva egyben a KBF-ek hatósági aktusai vonatkozásában a másodfoku szerv feladatát,
- c/ ellátja az egész bányahatóság vonatkozásában az alapvető személyzeti, munkaügyi és gazdálkodási feladatokat,
- d/ elsőfokon jár el jogszabályban meghatározott bányahatósági ügyekben.

A KBF-ek járnak el /kötelesek is eljárni/ minden olyan bányahatósági ügyben, amelyet jogszabály nem utal az OBF hatáskörébe.

A **bányahatóság** szervei belső szervezeti egységekre /az OBF osztályokra, a KBF-ek csoportokra/ tagozódnak. E belső szervezeti egységek az államigazgatási jogviszonyokban nem a saját, hanem a szerv nevében járnak el.

A bányahatóság alapvetően lineáris felépítésű szervezet, szervei és belső szervezeti egységei egyszemélyi vezetés alatt állnak. A lineáris tagolás tulajdonképpen vezetési mód, a különböző szintű és fokozatu vezetők kapcsolatának módja. A lineáris módon vezetett szervezetben a függőségi kapcsolatok egyirányuak, vertikálisak, vagyis egy személy, egy egység mindig csak közvetlen felettesétől vagy felettes szervtől kaphat utasítást. E vonatkozásban a KBF vezetőjének közvetlen felettese az OBF elnöke.

A szervezeti alá- és fölérendeltségtől eltér a szolgálati /munkaviszonyi, kinevezési, fegyelmi, stb./ jogi kapcsolat. A KBF-ek vezetőinek, valamint a bányahatóság belső szervezeti egységei vezetőinek szolgálati vonatkozásu jogi hatásköre korlátozott.

Az OBF elnökét a Mt., elnökhelyetteseit a bányahatóság felügyeletét ellátó kormánytag, az OBF, valamint a KBF-ek dolgozóit az OBF elnöke nevezi ki. A bányahatóság dolgozói vonatkozásában a munkáltatói jogokat részlegesen a KBF-ek és az egyes szervezeti egységek vezetői, teljeskörűen az elnök gyakorolja.

Az OBF elnökét a bányahatóság szervezetének kialakításában kizárólagos jogok illetik meg, így: megállapítja a bányahatóság belső szervezetét, KBF-eket szervezhet és szüntethet meg, megállapíthatja a KBF-ek székhelyét, illetékességi területét, a bányahatóság működésére vonatkozó eljárási szabályokat.

5. A KBF-ek irányítása.

A KBF-eket közvetlenül az OBF irányítja. Az irányítás célját az irányított szervezet zavartalan és eredményes működésének biztosításában, e működéshez szükséges feltételekről való gondoskodásban szokták megjelölni. Emellett az irányítás azt is célozza, hogy az irányított szervezet működésében - a hatáskör sérthetlenségének elve mellett - érvényesüljön az irányító szervezet akarata, végső soron az az állami akarat, amiért a szervezetet létrehozták.

Az irányítás, tartalma szerint lehet szervezeti/fenntartási/ és a szakmai irányítás. Az irányítás az irányító szerv aktív cselekményei útján jogi és nem jogi eszközök révén valósul meg. Az irányítás jogi eszközei: a normatív utasítás, a konkrét utasítás, a határozatok felülvizsgálata. Az irányítás legfontosabb, nem jogi eszköze az ellenőrzés.

a/ a KBF-ek irányításának alapvető formája az OBF elnöke által kiadott normatív utasítás. Normatív utasítás szabályozza a KBF-ek szervezetét, ügyrendjét, a KBF-ek éves tervei és beszámoló jelentései tartalmi követelményeit, a személyzeti és fontosabb munkajogi kérdéseket, a külföldi szervezetekkel

való kapcsolattartás rendjét, a KBF-ek belső ellenőrzését, a pénzgazdálkodás rendjét, stb. Lényegében ebbe a körbe tartoznak a rendszeresen ellátandó KBF feladatot, magatartást előíró jogszabályok /szabályzatok/ és körlevelek is.

b/ A konkrét utasítás általában valamely cselekvésre, ritkábban cselekvéstől való tartózkodásra vagy cselekvés abbahagyására vonatkozik. A konkrét utasítással olyan feladat kerül kiadásra, amely egyszeri cselekvéssel /cselekvés-sorozattal/ megoldható. A konkrét utasítás köre rendkívül széles. Így utasítás adható ki: ellenőrzés elvégzésére, biztonsági intézkedés megtételére, valamely kérdésben véleményelőterjesztésre, fegyelmi eljárás lefolytatására, iratok felterjesztésére, jelentéstételre, kiküldetésre, rendezvényen, továbbképzésen való megjelenésre, stb. Alá kell húzni azonban, hogy a hatósági tevékenység területén az érdemi döntés tartalmára utasítás nem adható. A KBF-ek számára konkrét utasítást az OBF elnöke, illetve az elnök jogán, az általa meghatározott körben, az OBF elnökhelyettese, osztályvezetői és dolgozói adhatnak ki.

c/ Az irányítás fontos jogi eszköze a KBF-ek határozatainak, fellebbezés, felülvizsgálati kérelem, ügyészi megkeresés, felügyeleti ellenőrzés alapján történő felülvizsgálata és a szükséges intézkedések megtétele. A felülvizsgálati jog gyakorlására nem hatósági aktusok esetén is sor kerülhet. Így pl. az OBF elnöke a KBF vezetőjének egyes személyzeti, munkaügyi, fegyelmi, pénzügyi, stb. döntéseit felülvizsgálhatja, módosíthatja, vagy megváltoztathatja.

d/ Az irányítás nélkülözhetetlen nem jogi eszköze az ellenőrzés. Az ellenőrzéssel az irányító szerv meggyőződhet arról, hogy irányító akarata az irányított szerv működésében miként érvényesül. Az ellenőrzés az államigazgatási szervek működésében a törvényesség és az eredményesség fontos biztosítója. Az OBF a KBF-ek teljes **azakmai** működését és szervei ügyeinek minden fajtáját ellenőrizheti. Az általános és rendszeres ellenőrzés sajátos formája a KBF-eknek állandó személyi összetételű felügyelő bizottságokkal való ellenőriztetése.

Az irányításon belüli ellenőrzés tipikus formája a jelentés kérés és a beszámoltatás. A KBF-ek rendszeres beszámoltatása az éves tevékenységről szóló jelentés, a komplex ellenőrzések, valamint a halálos és súlyos balesetek, üzemzavarok vizsgálatai anyagainak betérjesztése, továbbá a hivatali értekezleteken való beszámoltatás útján történik.

e/ Az irányítás más, nem jogi eszközei: a feladatok magyarázása, irányelvek, utmutatók kiadása, oktatás szervezése, **gyakorlati** tanácsadás és segítségnyújtás a munkához, a KBF-ek vezetőinek és dolgozóinak minősítése, **a munka** rendszeres értékelése, valamint a különböző döntéshozókészítő - információ-szerző, elemző és szervezési - cselekmények.

6. A bányahatóság hatásköre.

A bányahatóság hatáskörét a feladata teljesítéséhez biztosított jogosítványok, jogi eszközök /ellenőrzés, engedélyezés, szankcionálás, stb./

összessége adja. Más megfogalmazás szerint, a hatáskör azt határozza meg, hogy az ügy tárgya alapulvételével, a bányahatóság az adott ügyben eljárhat-e vagy nem. A KBF a hatáskörét csak az illetékességi területén gyakorolhatja.

Az államigazgatási szervek hatáskörét a jog nagy pontossággal határozza meg; a jogszabályok ugyanis nem általános hatósági jogkört adnak meg, hanem nevesített, konkrét hatósági ügyfajták intézésére jogosítják és kötelezik az államigazgatási szerveket. A bányahatóság hatáskörét a Bt., a végrehajtásáról szóló kormányrendelet, a Gt, a szabálysértési törvény és más magasszintű jogszabályok rendelkezései tartalmazzák.

A bányahatóság hatáskörében - Bt.vhr. rendelkezése szerint - elsőfokon a KBF-ek járnak el. Ezt az általános szabályt a jogszabályok esetenként áttörik és különböző ügyekben az OBF elsőfoku eljárását állapítják meg. A KBF-eknek a felügyeletük alatt álló tevékenységek biztonsági, stb. helyzetéért fennálló általános felelősségéből következik, hogy az OBF az elsőfoku eljárásaiba az illetékes KBF-et vonja be, aktusai kiadása előtt a KBF-et hallgassa meg.

A bányahatóság hatáskörét alkotó jogosítványokat - az azonos jogi jellegű ügyfajták szerint - a következő csoportosításban tárgyaljuk: szabályozás, engedélyezés, egyéb jogot keletkeztető ügyfajták, hatósági kötelezés, szakhatósági közreműködés, szankcionálás, egyéb bányahatósági ügyfajták.

a/ Szabályozás. Az OBF elnöke a bányahatóság hatáskörébe tartozó ügyekben általános érvényű szabályzatokat adhat ki. A szabályozási jogkör a bányahatóság egyik legjelentősebb jogositványa. A bányahatóság nemcsak eljárási, hanem anyagi jogi előírásokat is tehet, nemcsak a munkavégzés szabályait, hanem a létesítmények, gépek, stb. műszaki követelményeit is megállapíthatja. Az OBF elnöke által kiadott szabályzatok a jogszabályok hierarchiájában a miniszteri utasításnak felelnek meg.

b/ A bányahatóság hatáskörében fontos helyet foglal el az engedélyezés. Az "engedély" fogalom többféle engedélyfajtát foglal egybe. Ezek - nem elnevezésük, hanem az aktus tényleges jogi tartalma szerint - a következők:

- bányatelek megállapítása, a védőpillérek kijelölése /engedélyezése/,
- bányák műszaki üzemi terveinek engedélyezése,
- kivett helyen, valamint a bányatelek határán kívüli kutatás engedélyezése, továbbá a bányatelekben előforduló más ásványi nyersanyag kitermelésének engedélyezése,
- a bányauzem szünetelési és megszüntetési műszaki tervének jóváhagyása,
- bányászati, kőolaj- és gázipari létesítmények, gépek, berendezések engedélyezése,
- robbantóanyagok műszaki követelményeinek megállapítása, gyártásának, forgalombahozatalának, vásárlásának, tárolásának, valamint a robbantási munkák engedélyezése.

Az engedély tipikusan jogot keletkeztető aktus. Valójában azonban nemcsak jogot, hanem kötelezettsé-

get is megállapít; az engedélyes a jogát az engedélyben /és az irányadó jogszabályokban/ meghatározottak szerint köteles gyakorolni.

Az engedélyező hatóság egyébként nemcsak az engedély megadására vagy megtagadására jogosult. Az engedélyben előírásokat is tehet, mintegy az engedély feltételeiként. Az engedélyezések ügyében - a robbantóanyagok műszaki követelményeinek megállapítása, valamint a gyártás és forgalombahozatal engedélyezése kivételével - elsőfokon a KBF-ek járnak el.

c/ A jogot, /kötelezettséget/ keletkeztető, módosító vagy megszüntető egyéb ügyfajták között kell említeni

- kisebb bányauzemeknél a Bt. egyes rendelkezései alól való felmentésadást, illetve azoktól való eltérés engedélyezését,
- a jogszabályok /biztonsági szabályzatok és egyéb, hatáskörbe tartozó előírások/ rendelkezéseitől eltérés engedélyezését vagy felmentés adását,
- valamely kötelezettség teljesítésére haladék adását, engedély időbeni hatályának meghosszabbítását,
- a bányauzemek minősítését viz-, sujtólég-, vagy szénporrobbanás- és tűzveszély szempontjából,
- műszaki szabályzatok, technológiai előírások jóváhagyását,
- bányák üzemzavarelhárítási terveinek jóváhagyását,
- a gázüzemi létesítmények biztonsági övezetének,

- valamint a vonatkozó tilalmak és korlátozások megállapítását,
- a felelős műszaki vezető és helyettese megbízásához való hozzájárulást,
 - azon bányavállalatok és üzemek kijelölését, amelyeknél bányamentő szolgálatot, illetve központi bányamentő állomást kell szervezni.

A jogszabályok /biztonsági szabályzatok, stb./ rendelkezései alól általános felmentésadás, valamint a bányauzemek veszély szerinti minősítése ügyeiben az OBF, az ügycsoportba tartozó egyéb ügyekben elsőfokon a KBF-ek járnak el.

d/ Jogszabályok előírják, hogy egyes hatóságok, mielőtt az ügyfél számára hatósági aktusokat kiadnának, más hatóságok egyetértését, hozzájárulását is megszerezzék. Ilyen esetben tehát két hatóság van; az egyik az érdemi döntés meghozatalára jogosult hatóság, a másik - a hozzájárulást adó - un. szakhatóság. A szakhatóság nemcsak a hozzájárulás megadására vagy megtagadására jogosult. Hozzájárulásában előírásokat is adhat, mintegy a hozzájárulás feltételeként. A bányahatóság szakhatóságként működik közre.,

- a szövetkezet vagy társadalmi szerv bányászatanak tanácsi engedélyezésében,
- a bányavállalattal /a bányahatósági felügyelet alatt álló tevékenységekkel/ kapcsolatos, nem bányahatósági engedélyköteles létesítmények engedélyezési eljárásában,
- a bányavállalat vízhasználatára vonatkozó vízjogi engedélyezési eljárásban,

- a mélységi vizek felszínre hozatalával kapcsolatos vízjogi engedélyezési eljárásban,
- a különösen nagy kárt okozó pinceomlásokkal kapcsolatos építésügyi hatósági eljárásban,
- az újrahasznosítással kapcsolatos tanácsai eljárásban,
- bányakárokkal, valamint az építési korlátozásokkal kapcsolatos eljárásban,
- a területi-és városrendezési tervek jóváhagyásában,
- a területfelhasználási, valamint a telekalakítási eljárásban,
- a természetvédelmi területek védetté nyilvánítási eljárásában,
- a beruházási programok és javaslatok jóváhagyási eljárásában.

Az ügycsoportba tartozó ügyek közül - a külön jogszabályban meghatározott esetekben - az OBF véleményezi a beruházási programokat és javaslatokat, a terület- és városrendezési terveket, valamint a természetvédelmi területek védetté nyilvánításának tervezeteit. Egyéb ügyekben szakhatóságként a KBF-ek járnak el. Az OBF egyetértése szükséges ezeken túlmenően a bányahatóság hatáskörét érintő, más szerv által kiadandó jogszabályokhoz, szabványokhoz.

e/ Az ellenőrzés. A hatósági ellenőrzés alatt azon cselekmények összességét értjük, amelyek az ügyfelek jogi normákban és egyedi hatósági határozatokban előírt magatartásának megvalósulásáról információk szerzésére irányulnak. Az ellenőrzés jogkövetésre ösztönöz, másrészt a jogszabálysértések feltárásának is eszköze.

Az ellenőrzési cselekmények önmagukban az ellenőrzött jogi helyzetében változást nem okoznak. Ha ugyanis nincs jogellenesség, az ellenőrzésnek rendszerint nincs jogi következménye sem. A fontosabb ellenőrzési módok:

- helyszíni ellenőrzés /dolgok, tevékenységek megfigyelése, mérés, stb./ egyéni, vagy csoportos-, célellenőrzés, valamint komplex bányaműszaki szemle útján,
- jelentés vagy beszámoló kérése /rendszeres, eseti, írásbeli, szóbeli/,
- iratok megvizsgálása /helyszínen vagy bekérés útján/.

Belső tartalmukat tekintve, lényegében az ellenőrzések körébe sorolhatók a bányahatósági baleset- és üzemzavarvizsgálatok is.

A bányahatóság a felügyelete alatt álló tevékenységnél, üzemekben, a hatáskörébe tartozó ügyben, korlátozás nélkül tarthat ellenőrzést. Az üzemek rendszeres ellenőrzése, valamint a baleset- és üzemzavarvizsgálat azonban elsősorban a KBF-ek feladata. A rendszeresség biztosítása érdekében a fontosabb ellenőrzések a KBF-ek éves munkaterveiben megtervezésre kerülnek. Az OBF ellenőrzései, valamint baleset- és üzemzavarvizsgálatai kivételesek, az utóbbira csak a külön jogszabályban meghatározott esetben kerülhet sor.

f/ A hatósági kötelezés. A bányahatóság eljárása során - feladata teljesítése érdekében hatásköre kezein belül - az ügyfélre vonatkozó kötelezést tartalmazó egyedi határozatokat adhat ki /konkrét ügy-

ben egyedi hatósági aktus/.

A hatósági kötelezésre irányuló ügyfajták esetén a kezdeményezés joga - általában - a hatóságot illeti /hivatalból jár el/.

A hatósági kötelezés - belső tartalma szerint - lehet: egyrészt meglévő kötelezettség teljesítésére való felhívás, másrészt új kötelezettség előírása.

Első esetben a hatóság - ha észleli, hogy az ügyfél /a felügyelete alatt álló tevékenységeket folytató vállalatok, szervek/ jogszabályban, szabványban, stb. előirt kötelezettségét nem teljesíti, aktusában intézkedik esetleg határidő megadásával, a jogellenes magatartás, tevékenység megszüntetéséről.

Másik esetben a hatóság az ügyfelet olyan magatartásra kötelezi, amelynek tanúsítása addig nem volt kötelessége. A hatóság minden esetben indokolni tartozik az új kötelezettséget tartalmazó határozatát.

A kötelezés kiadási joga alapján a bányahatóság

- más módon el nem hárítható, közvetlen veszély, vagy fenyegető veszélyes károsodás esetén a munka folytatását megtilthatja, vagy korlátozhatja és megszakíthatja a munka újrafelvételének feltételeit,
- intézkedhet az üzemzavarok és balesetek megelőzésére,
- intézkedhet a bányászat /és a felügyelete alatt álló tevékenységek/ által okozott károk megelőzésére, vagy elhárítására, valamint a bányászat /és a felügyelete alatt álló tevékenységek/ által érintett egyéb társadalmi érdekek védelmére.

A bányahatóság az előzőkben felsoroltak keretében rendelkezhet;

- létesítmények építésére, átalakítására, lebontására, felülvizsgálatára,
- gépek, berendezések, műszerek beépítésére, kicserélésére, leállítására, vagy felülvizsgálatára,
- technológiák, műszaki szabályzatok átdolgozására, kiegészítésére, vagy technológia készítésére,
- anyagok használatának korlátozására, tilalmára,
- személyek munkavédelmi oktatására,
- adott munkahely létszámának, szakmai összetételének biztosítására, vagy a telepített létszám korlátozására.

A kötelezést tartalmazó aktus kiadása általában a KBF-ek hatáskörébe tartozik. Az OBF csak azon ügyekben, vagy ügyek kapcsán adhat ki elsőfokon ilyen aktust, amelyekben elsőfoku eljárásra jogszabály felhatalmazza /pl. saját ellenőrzése alapján intézkedik a jogszabályok megtartására, a közvetlen veszély, fenyegető károsodás megelőzésére/ az általa végzett üzemzavar- és balesetvizsgálat kapcsán intézkedik a hasonló esetek megelőzésére.

A kötelezést tartalmazó hatósági aktusok különleges csoportját képezik azok az intézkedések, amelyek hiányában a késedelem elháríthatatlan kárral vagy veszéllyel járna, és amelyeket az 1957. évi IV. tv. alapján az államigazgatási szervek - tekintet nélkül hatáskörükre és illetékességükre - kötelesek megtenni.

g/ Az egyéb bányahatósági ügyek kategóriájába a közvetlen jogi hatást ki nem váltó, többségében a

regisztratív cselekvések sorolhatók. Ezek

- a vizsgáztatás, a vizsgáztatásban való részvétel,
- a szakvélemények adása,
- szakértői engedélyek kiadása és nyilvántartása,
- bányatelek nyilvántartása, bányatérképek megőrzése,
- üzemzavarok, balesetek nyilvántartása,
- igazolás az üzemzavarokról és balesetekről,
- robbantási engedélyek, robbantásvezetői, robbantómesteri, raktárkezelői igazolványok kiadása és nyilvántartása,
- bányakár igazolás kiadása, igazolás a bányászati tevékenység szabályszerű voltáról.

Az egyéb bányahatósági ügyek közül a vizsgáztatás, vizsgáztatásban való részvétel, szakvélemények adása az OBF hatáskörébe is tartozik.

h/ A szankció alkalmazása. A bányahatóság az általa észlelt, vagy eljárása során tudomására jutott jogellenes magatartások esetében a következő szankciókat alkalmazhatja:

Ha a jogellenesség a hatóság egyedi aktusával elmentétes magatartás, az 1957. évi IV. tv-ben meghatározott eljárási és végrehajtási szankciókat alkalmazhatja.

Ha a jogellenes magatartás jogszabály megsértéséből áll, a bányahatóság saját hatáskörben szabálysértési eljárás keretében ipari robbanóanyaggal való

visszaélés, munkavédelmi, építési, bányászati, tűzrendészeti szabálysértés, valamint a gázenergiára vonatkozó szabályok megszegése miatt eljárhat.

Olyan szabálysértés esetén, amelynek elbírálására nincs hatásköre, feljelentést tehet az illetékes szabálysértési hatóságnál.

Szélesebb értelemben a szankcióalkalmazás fogalomkörébe tartozik a más szabálysértési hatóságnál tett feljelentés olyan szabálysértés miatt, amelynek elbírálására a bányahatóságnak nincs hatásköre, bűncselekmény elkövetése miatti feljelentés, a fegyelmi vagy kártérítési eljárás kezdeményezése, gazdasági bírság kiszabásának indítványozása is.

Szankciók alkalmazására mind az OBF, mind a KBF jogosult azok figyelembevételével, hogy az OBF azon ügyek kapcsán jogosult eljárási és végrehajtási szankciót alkalmazni, amelyben ő jár el, továbbiakban csak különösen jelentős szabálysértés esetén járhat el; gazdasági bírság kiszabását csak az OBF indítványozhatja.

A bányahatósági hatáskör áttekintése kapcsán rá kell mutatni, hogy a Bt. széleskörű felhatalmazást adott a bányahatóságnak a hatáskör egyes jogosítványai tartalmának, terjedelmének megállapítására.
Igy

- a bányahatóság határozza meg segédüzemi jellegű bányászat esetén a tevékenységi kört és a felügyelet mértékét, továbbá a bányavállalat melléktevékenységi körébe tartozó, viszonylagos szervezeti önállósággal rendelkező üzem

felügyeletét átadhatja más szervnek,

- az OBF elnöke határozza meg /jogszabályban/, hogy mely műszaki szabályzatokat és technológiai előírásokat kell a bányahatóságnak jóváhagynia, milyen időszakonként kell a műszaki dolgozóknak biztonságtechnikai vizsgát tenniük, mely létesítményre, gépre, berendezésre kell a bányahatóságtól engedélyt kérni, milyen üzemzavarokat és baleseteket kell súlyosnak tekinteni és ennek figyelembevételével milyen körben kell a bányahatóságnak vizsgálatot tenni. Lényegében az ellenőrzés rendszerességének, gyakoriságának és módjának meghatározása is a bányahatóság hatáskörébe tartozik.

Mindez a bányahatóság számára lehetőséget biztosít ahhoz, hogy hatáskörét a feladatai teljesítéséhez optimálisan szükséges mértékben és terjedelemben gyakorolja, lehetőséget biztosít ahhoz, hogy azzal a jogi eszközzel éljen fokozott mértékben, amely adott időben és területen - megítélése szerint - leghatékonyabban szolgálja a tárgyi célkitűzés végrehajtását.

7. A bányahatóság és más szervek kapcsolata.

A bányahatóság - mint az államigazgatás egyik szerve - tevékenysége során szükségszerűen kapcsolatba kerül a bíróságokkal, ügyészségekkel és más államigazgatási szervekkel. Amíg a kapcsolatok a bíróságokkal, ügyészségekkel, a népi ellenőrzéssel, a tanácsokkal esetlegesek, a mellérendelt államigazgatási szervekkel rendszeres és a mindennapos munkában alapvető fontosságu.

Az együttműködés módjára átfogó jogi szabályozás nincs, azonban nagy számú jogszabály - így a bírósági szervezeti tv., a büntető- és a polgári per-rendtartás, a tanácstörvény, az ügyészről szóló törvény, a rendőrségről szóló tv., a népi-ellenőrzésről szóló törvény, az államigazgatási eljárásról szóló törvény, valamint a bányatörvény is - tartalmaz ilyen rendelkezéseket.

A hatályos szabályozás szerint mind a bíróságok, mind az államigazgatásiszervek az előttük folyó eljárás során a tényállás tisztázása céljából egymást kölcsönösen megkereshetik, egymástól adatokat, iratokat szerezhethetnek be. A bányahatóság vonatkozásában inkább a bírósági megkeresés esete fordul elő, balesetek, üzemzavarok kapcsán indult büntetőügyekben, valamint kártérítési és bányakár ügyekben.

A bíróságok a bányahatóság dolgozóit hivatali működésükkel összefüggő ügyben kihallgathatják, szakértőként kijelölhetik.

Az államigazgatási szervnek a birói ítéletekben kifejezésre juttatott álláspontjához igazodnia kell. Ezért, ha pl. a bíróság valamely károkozást bányakárnak minősít, ezt a bányahatóságnak figyelembe kell venni. A bíróságnak az a határozata, amellyel valamely ügyben hatáskörét, vagy hatásköre hiányát állapítja meg, az államigazgatási szervre irányadó. Ilyen eset állhat elő, ha pl. feljelentés esetén a bíróság azt állapítja meg, hogy az adott szabályszegés nem valósít meg bűncselekményt, hanem csak szabálysértést, amelyben a bányahatóságnak van hatásköre.

A bányahatóság köteles azokat a bűncselekményeket, amelyekről hivatali hatáskörében tudomást szerzett, az elkövető személyek megjelölésével a nyomozóhatóságnál feljelenteni. Erre a bányahatóság gyakorlatában főként súlyos üzemzavarok és balesetek kapcsán kerülhet sor. A szabálysértés és a bűncselekmény elhatárolása esetenként nem egyszerű. Célszerű ezért - ha az ügyben kétség merül fel - a feljelentés megtétele előtt a nyomozóhatósággal közvetlenül konzultálni.

Az ügyészségek az általános törvényességi felügyelet keretében a szerv tevékenységével kapcsolatban iratokat tekinthetnek meg, illetve bekérhetnek, valamint a helyszínen vizsgálatot tarthatnak. A jogsértések megelőzése vagy kiküszöbölése érdekében óvással, felszólalással élhetnek, illetve figyelmeztetést alkalmazhatnak. A büntetőügyekben eljáró ügyészségek megkereséseit haladéktalanul teljesíteni kell.

A tanácstörvény alapján a tanácsi szervek minden szervezetnél ellenőrizhetik a szociális, egészségügyi és munkaügyi helyzetet, tájékoztatást kérhetnek a beruházásokról, továbbá a tanácsi tervezéshez szükséges adatokról. A tanács, a végrehajtó bizottság és a tanácselnök a nem tanácsi szervek vezetőit szükség szerint megbeszélésre hívhatja össze, tájékoztatás, valamint az együttműködés módzatainak megtárgyalása céljából.

A népi ellenőrzés szervei a bányahatóság szerveinek tevékenységét is ellenőrizhetik, Az OBF és a KBF-ek vezetőitől tájékoztatást kérhetnek, tájékoz-

tatás céljából ülésükre bárkit meghívhatnak. Az ellenőrzés befejezése után a szerv vezetői a szükséges intézkedéseket kötelesek megtenni.

Az államigazgatási munka eredményessége sokszor követeli meg olyan államigazgatási szervek együttműködését, amelyek egymással mellérendeltségi viszonyban állnak. Kapcsolatukat az az általános követelmény határozza meg, hogy az államigazgatási szervek egymás eredményes működését kötelesek kölcsönösen elősegíteni. Ebből az is következik, hogy a mellérendelt államigazgatási szervek - megkeresés esetén - akkor is kötelesek egymásnak segítséget nyújtani, ha az adott ügyben a kötelező együttműködést jogszabály nem is írja elő.

Jogszabályok egész sora - köztük a Bt. is - rendelkezik úgy, hogy a normatív előírások /jogszabályok/ kiadásához az illetékes miniszterek /országos hatáskörű szervek vezetői/ egyetértése szükséges. Esetenként együttes jogszabály kiadás is indokolt lehet.

A Bt. Vhr. nem teljeskörű felsorolással utal arra, hogy az OBF elnöke általános érvényű szabályzatokat adhat ki együttműködve /egyetértésben/

- bányabiztonsági és balesetvizsgálati ügyekben az ágazati miniszterrel,
- bányaegészségügyi ügyekben az egészségügyi miniszterrel és az ágazati miniszterrel,
- robbantóanyagok gyártása, tárolása, felhasználása ügyeiben a belügyminiszterrel,
- balesetstatisztikai ügyekben a KSH elnökével,

- a földalatti tűzvédelem műszaki és szervezeti feltételei, továbbá az egészségre ártalmas anyagok és munkafolyamatok, valamint a villamosenergia földalatti használata ügyében az illetékes miniszterrel,

A mélységi vizek felszínrehozatalával kapcsolatos felügyelet gyakorlásának a módját az OBF és az OVH elnöke együttesen szabályozza.

Ugyanakkor - amint arra már utaltunk - az OBF elnökének egyetértése is szükséges olyan, más szerv által kiadott olyan jogszabályhoz, szabványhoz, amely a bányahatóság feladatát, hatáskörét érinti.

Nagy számú tételes jogszabály - köztük a bányatörvény is - előírja, hogy bizonyos hatósági aktusok /elsősorban engedélyezések/ kiadása előtt meg kell szerezni valamely mellérendelt államigazgatási szerv véleményét, hozzájárulását.

A 6/d pontban utaltunk arra, hogy a bányahatóságot milyen eljárásokba kell bevonni. A Bt. és a Vhr. szerint viszont a bányahatóság köteles bevonni

- a földtani hatóságot a kivett helyen tervezett kutatás engedélyezésével,
- a földtani hatóságot, a felügyeleti szervet, a tanácsi szerveket, a vízügyi hatóságot, az Országos Környezet- és Természetvédelmi Hivatalt és az egyéb érdekelt hatóságot a bányatelek megállapításával,
- a szakhatóságokat a létesítmények építésének és használatbavételének engedélyezésével,

- a felügyeleti szervet a bányauzemek tűzveszély, stb. szempontjából való minősítésével,
- a tanácsi szerveket, valamint az érintett szakhatóságokat a védőpillérek meggyengítésével, lefejtésével

kapcsolatos eljárásba.

A mellérendeltségi viszonyban lévő államigazgatási szervek természetesen nemcsak valamely aktus kiadása érdekében működhetnek együtt. Egyes jogszabályok közös eljárási cselekmények elvégzésére is tartalmaznak rendelkezéseket. Így pl: a bányahatóság az üzemzavar és balesetvizsgálatot, valamint a robbantóanyagraktárak ellenőrzését a rendőrséggel, vizsgáztatást az illetékes minisztériummal együtt végez. Emellett a legkülönbözőbb feladatok, szervezési teendők megoldása, vagy egyszerűen csak kölcsönös tájékoztatás, tapasztalatcsere céljából is tarthatnak kapcsolatot.

Az együttműködés sajátos keretek, formák között valósul meg a különböző szintű, célú állandó vagy alkalmi bizottságokban. A bizottságok többségükben előkészítő, véleményező, tanácsadó vagy koordinatív funkciót töltenek be. A fontosabb állandó bizottságok, amelyekben a bányahatóság is résztvesz, a következők: az Országos Környezet- és Természetvédelmi Tanács, az Országos Munkavédelmi Bizottság, a Bányaegészségügyi és Bányászati Ergonómiai Tudományos Bizottság, a Bányászati Szilikózis Bizottság, a Gázfelhasználási Tárcaközi Bizottság. A bizottságok munkájában a bányahatósági dolgozók nem saját, hanem a bányahatóság képviselőjében vesznek részt.

A bányahatóság, feladatai ellátása során együttműködik a különböző társadalmi szervezetekkel, különösen a szakszervezetekkel. A Bt. erre kifejezetten kötelező előírást is tartalmaz, amikor kimondja, hogy "A Bt. rendelkezéseit az állami szervek a szakszervezetekkel együttműködve hajtják végre." Az együttműködés alapvető kereteit és formáit a Munkatörvénykönyvnek a szakszervezetek jogaira vonatkozó rendelkezései határozzák meg.

A szakszervezeti szervek - jogositványaik alapján - valójában résztvesznek az államigazgatás folyamatában is. Így pl. a SZOT egyetértése szükséges az OBF elnöke által kiadott szabályzatokhoz. A szakszervezetek résztvesznek a bányahatósági baleset és üzemzavar vizsgálatokban, az engedélyezési eljárásokban, a komplex ellenőrzéseken, a vizsgáztatásokban. Emellett a maguk társadalmi igazgatási, meggyőző, nevelő tevékenységükkel, valamint azzal, hogy a munkavédelemmel kapcsolatban irányelveket adnak ki, továbbá azzal, hogy a munkavédelem helyzetéről mind a főhatóságokat, mind a vállalatokat rendszeresen beszámoltatják, elősegítik a bányahatóság feladatainak, ezen belül pedig különösen a munkavédelmi jellegű feladatoknak a teljesítését.

A bányahatóság a maga eszközeivel közreműködik a szakszervezeti feladatok végrehajtásában, így különösen a minősítő vizsgálatokban, a különböző szakszervezeti szervezetekben, és a bizottságokban való részvétellel, a szakszervezetek által kezdeményezett mozgalmak támogatásával.

Felhasznált irodalom:

Aliquander-Bán-Tassonyi: Magyar bányajog

Tárkány-Szücs-Radnay-Kiss: Magyar bányajog

Kiss: Bányajog /egyetemi jegyzet/

Berényi-Martonyi-Szamel--Szatmári: Magyar államigazgatási jog
/általános rész/

Berényi-Madarász-Toldi: Államigazgatási jog /általános rész/

Kiss: A magyar bányahatóság száz éves fejlődése

/BKL. 102. évf. 11.sz./

A bányahatóság feladatát, hatáskörét, eljárási szabályait
tartalmazó jogszabályok.

B 2131-2164 DSzV. 200 pld.